

Sygn. akt IXKa 572/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Toruniu - IX Wydział Karny - Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący - **SSO Jarosław Sobierajski**

Sędziowie - **SSO Barbara Plewińska**

- **SSO Andrzej Walenta (spr.)**

Protokolant - **st. sek. sąd. Katarzyna Kotarska**

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Toruniu **Marzenny Mikołajczak**

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2013r.,

sprawy **K. R.** oskarżonego o przestępstwo z art. 279§1 kk w zw. z art. 283 kk,

na skutek apelacji wniesionej przez **Prokuratora Rejonowego w Grudziądzu** od wyroku Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 13 sierpnia 2013r., sygn. akt IIK 501/13

I. **zmienia** zaskarżony wyrok w ten sposób, że :

a. ustala, iż podstawę prawną warunkowego zawieszenia wykonania kary 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie „I” wyroku stanowią przepisy art. 69§1, §2 kk i art. 70§2 kk;

b. na podstawie art. 73§2 kk oddaje oskarżonego K. R. w okresie próby pod dozór kuratora sądowego

II. w pozostałym zakresie **utrzymuje w mocy** zaskarżony wyrok;

III. **zwalnia** K. R. od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych za II instancję, zaś wydatkami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IXKa 572/13

UZASADNIENIE

K. R. został oskarżony o to, że w okresie od dnia 15 marca 2013r. do 17 marca 2013r. w G. przy ul. (...) dokonał włamania do pomieszczenia piwnicznego nr (...) po uprzednim przecięciu skobla zabezpieczającego drzwi wejściowe i dokonał zaboru w celu przywłaszczenia z wnętrza akumulatora 72Ah powodując straty na sumę łączną 100zł, czym działał na szkodę S. T., przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi -

- **tj. o czyn z art. 279§1 kk w zw. z art. 283 kk;**

Wyrokiem z dnia 13 sierpnia 2013r. Sąd Rejonowy w Grudziądzu, sygn. akt IIK 501/13, uznał oskarżonego za winnego czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, to jest występku z art. 279§1 kk w zw. z art. 283 kk i za to, na mocy art. 283 kk, wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie, na mocy art. 69§1 kk i art. 70§1 pkt 1 kk, warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 3 lata.

Na mocy art. 72§2 kk Sąd Rejonowy zobowiązał oskarżonego do zapłaty na rzecz pokrzywdzonego S. T. kwoty 100zł tytułem naprawienia szkody, w terminie 1 miesiąca od uprawomocnienia się orzeczenia, a na mocy art. 72§1 pkt 4 kk – zobowiązał do wykonywania pracy zarobkowej.

Zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120zł tytułem opłaty i obciążył go kosztami postępowania w kwocie 90zł.

Wyrok ten zaskarżył **w części orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego oskarżyciel publiczny**, zarzucając obrazę przepisów prawa materialnego, tj.:

- art. 73§2 kk poprzez jego niezastosowanie i nieoddanie młodocianego sprawcy przestępstwa, mimo warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności, pod dozór kuratora sądowego;

- art. 70§1 pkt 1 kk poprzez jego zastosowanie jako podstawy prawnej materialnej do warunkowego zawieszenia orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności, podczas, gdy podstawę taką winien stanowić art. 70§2 kk.

Powołując się na powyższe, skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddanie K. R. na podstawie art. 73§2 kk pod dozór kuratora sądowego oraz wskazanie art. 70§2 kk jako podstawy prawa materialnego do warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżyciela publicznego okazała się zasadna

Na tle prawidłowo ustalonego stanu faktycznego i generalnie prawidłowych rozstrzygnięć w ramach „orzeczenia o karze”, sąd odwoławczy uznał potrzebę konwalidowania uchybień wskazanych przez oskarżyciela publicznego. Zaskarżony wyrok skazujący, który wydany został bez przeprowadzenia rozprawy, faktycznie zapadł z naruszeniem przepisów postępowania regulujących zasady orzekania w trybie art. 335 kpk, a w konsekwencji – również i wymogów prawa materialnego. Nie ulega wątpliwości, że jego wadliwość stanowiła konsekwencję uwzględnienia wadliwie ukształtowanego wniosku prokuratora. Okoliczność, że wyrok zapadł w trybie art. 335 kpk nie zwalniała jednak sądu orzekającego od kontroli zgodności zaproponowanego w akcie oskarżenia rozstrzygnięcia z obowiązującym prawem. Orzekając w trybie art. 343 kpk w zw. z art. 335 kpk sąd jest wszak zobligowany do zbadania wniosku prokuratora nie tylko pod względem formalnym, ale i merytorycznym. Kontrola ta powinna zatem m.in. objąć także zagadnienie zgodności propozycji zawartych we wniosku z regułami prawa materialnego. Zaakceptowanie wniosku, który postuluje zastosowanie wobec młodocianego K. R. środka probacyjnego na zasadach innych, niż przewidziane dla sprawców młodocianych i nie zawiera propozycji orzeczenia dozoru kuratora, który jest obligatoryjny w stosunku do młodocianego, wobec którego warunkowo zawieszono wykonanie kary pozbawienia wolności, oznacza, że do wydania wyroku na posiedzeniu doszło pomimo braku spełnienia warunków określających dopuszczalność orzekania w tym trybie.

Mając na uwadze powyższe, sąd odwoławczy dokonał zmiany zaskarżonego wyroku poprzez wskazanie, że wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby wobec oskarżonego na podstawie art. 69§1 i §2 kk oraz art. 70§2, a nie §1 kk i oddanie go w tym czasie, na podstawie art. 73§2 kk, pod dozór kuratora sądowego, dostosowując tym samym zaskarżone orzeczenie do wymogów prawa materialnego.

Sąd odwoławczy nie dopatrył się w zaskarżonym orzeczeniu żadnych uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze, będących podstawą do uchylenia wyroku z urzędu, dlatego w pozostałym zakresie należało utrzymać go w mocy.

Na podstawie art. 624§1 kpk w zw. z art. 634 kpk sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za drugą instancję, obciążając wydatkami poniesionymi w postępowaniu odwoławczym Skarb Państwa, albowiem przemawiają za tym względy słuszności, gdyż to nie jego postawa przyczyniła się do wszczęcia postępowania odwoławczego.